

**ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ
КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА
АДМІНІСТРУВАННЯ**

**Студентський науковий гурток
«ТЕРИТОРІЯ НАУКИ»**

ЗБІРНИК

*матеріалів наукових досліджень молодих учених кафедри
публічного управління та адміністрування*

«ТЕРИТОРІЯ НАУКИ»

Частина 3

Історія свободи – це історія опору

Вудро Вільсон

Полтава – 2020

ЗБІРНИК
МАТЕРІАЛІВ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ МОЛОДИХ
УЧЕНИХ КАФЕДРИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА
АДМІНІСТРУВАННЯ «ТЕРИТОРІЯ НАУКИ»
Частина 3. Липень 2020 р. 84 с.

Видається з жовтня 2018 року

Виходить щорічно

*Відповідальна за
випуск:*

Шупта І.М. – доцент, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри публічного управління та адміністрування;

Редакційний колектив не завжди поділяє думку авторів.

У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована молодими ученими.

Усі матеріали подаються в авторській редакції

*На обложці зображений **Томас Вудро Вільсон** (англ. Thomas Woodrow Wilson; зазвичай, без першого імені – Вудро Вільсон; 28-й Президент США (1913–1921). Відомий також як історик і політолог. Лауреат Нобелівської премії миру 1919, присудженої за миротворчі зусилля.*

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

<i>Рахно С.М. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ.....</i>	<i>5</i>
<i>Клименко Р. Г. ПОНЯТТЯ І СТАТУС ПІДПРИЄМСТВА ДЕРЖАВНОЇ ФОРМИ ВЛАСНОСТІ У КОНТЕКСТІ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ.....</i>	<i>9</i>
<i>Мехедько О. А. ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЯК СУСПІЛЬНИМ ЯВИЩЕМ ТА СИСТЕМОЮ.....</i>	<i>13</i>
<i>Овсій А. В. ОРГАНИ УПРАВЛІННЯ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ КОНТРОЛЬ ТА НАГЛЯД У СФЕРІ ЯКОСТІ ТА БЕЗПЕЧНОСТІ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ.....</i>	<i>18</i>
<i>Міщенко С. М. ПОНЯТТЯ МУНІЦИПАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ТА МУНІЦИПАЛЬНА ВЛАДА.....</i>	<i>21</i>
<i>Опара Н. М. ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ.....</i>	<i>24</i>
<i>Хорольська М. М. ФУНКЦІЇ ТА ПРИНЦИПИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ.....</i>	<i>27</i>
<i>Гордійчук І.Ю., Товма В.В., Томаш Б.В. УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В НАПРЯМІ ПОЛІПШЕННЯ СТАНУ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ.....</i>	<i>30</i>
<i>Дудник В.В., Дзюба С.О., Краєвський Г.М. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ЗДОРОВ'Я.....</i>	<i>34</i>
<i>Політько І.О. ВИВЧЕННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПРАВОВИХ НОРМ НА РИНКУ.....</i>	<i>36</i>
<i>Лапуца Н.А., Стеценко М.О. РОЗВИТОК ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ.....</i>	<i>40</i>
<i>Овсій А. В. ШЛЯХИ ЗАХИСТУ ПРАВ УКРАЇНСЬКОГО СПОЖИВАЧА.....</i>	<i>42</i>
<i>Лобода І. С. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОФІЛАКТИКИ СИНДРОМУ ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ СЕРЕД ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ.....</i>	<i>46</i>
<i>Штома Д. М., ТРЕНІНГ ЯК СПОСІБ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ.....</i>	<i>49</i>
<i>Мухан Н. М. ДЕРЖАВНА СУДОВА АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНИ: ПРАВОВИЙ СТАТУС ТА ЗАВДАННЯ В ПЕРІОД РЕФОРМ.....</i>	<i>52</i>
<i>Бодрий А. Ф. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ОЗДОРОВЛЕННЯ ТА ВІДПОЧИНКУ ДІТЕЙ.....</i>	<i>56</i>

<i>Ковришко Ю. А. УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТАМИ У СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ВІДНОСИН.....</i>	59
<i>Павловський С.С., Коліщак В.В. ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В НІМЕЧЧИНІ.....</i>	62
<i>Хлистун П.С. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА: ЗАВДАННЯ, ПРИЧИНИ, ФАКТОРИ.....</i>	66
<i>Гончарова А. С. МІСЦЕ АДВОКАТУРИ УКРАЇНИ У РЕФОРМАТОРСЬКИХ ЗМІНАХ В СУДОВІЙ СИСТЕМІ.....</i>	73
РОЗДІЛ 2. УПРАВЛІННЯ НА МАКРОРІВНІ	77
<i>Дмитренко А. О. КЛАСИЧНІ ФОРМУЛЮВАННЯ ТЕРМІНУ «МАРКЕТИНГ».....</i>	77
<i>Палатай Я. М. SWOT-АНАЛІЗ, ЯК ІНСТРУМЕНТ ВИЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА.....</i>	80

Гончарова А. С.,

здобувач вищої освіти СВО Магістр,

освітньо-професійна програма Зв'язки з громадськістю,

спеціальність Публічне управління та адміністрування

Науковий керівник: к. і. н., доцент, доцент кафедри Щетініна Т. О.

МІСЦЕ АДВОКАТУРИ УКРАЇНИ У РЕФОРМАТОРСЬКИХ ЗМІНАХ В СУДОВІЙ СИСТЕМІ

Згідно Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» остання визначається як незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту [1]. Як в юриспруденції, так і в науці публічного управління цілком обґрунтовано адвокатська діяльність загалом та діяльність зі здійснення представництва зокрема, розглядаються як різновид публічно-правової діяльності. Це дає підстави наголошувати на необхідності підвищення рівня якості послуг, що надаються за результатами такої публічно-правової діяльності. Реформа судової влади, як і вдосконалення публічного управління в Україні в цілому, значною мірою спрямована саме на підвищення рівня відповідальності та професійної підготовки фахівців, які забезпечують захист прав та законних інтересів громадян.

Виходячи із завдань та основних напрямів адвокатської діяльності, науковці наголошують, що цілий ряд суттєвих змін відбуваються в практиці роботи адвокатури у зв'язку з реалізацією реформи судової влади в Україні. Зокрема, Н. М. Бакаянова у своєму дисертаційному дослідженні наголошувала: «Стратегія реформування судочинства, судоустрою та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки проголошує, що визначення видів правової допомоги, які можуть

здійснюватися лише адвокатом, є одним з головних напрямків підвищення рівня надання кваліфікованої правової допомоги, забезпечення її доступності, посилення ролі адвокатури в суспільстві та адвоката у судовому процесі» [2, с. 235].

Важливо розуміти, що значною мірою реалізації фахової правової допомоги з боку адвокатів є їх кількість, достатня для задоволення потреб як громадян, так і юридичних осіб. Крім того, кількість адвокатського корпусу повинна впливати на конкурентних засадах і на розмір оплати їх роботи, який повинен бути прийнятним для замовників адвокатської послуги з різним рівнем достатку.

Наведемо досить красномовні статистичні дані щодо кількості адвокатів у ряді європейських країн: у Франції діє більше ніж 47 тис. адвокатів, в Іспанії – понад 48 тис. адвокатів, в Німеччині – близько 163 тис. адвокатів. Для порівняння: в нашій країні за даними Національної асоціації адвокатів України станом на кінець 2017 року налічувалося близько 39 тис. адвокатів [3, с. 63].

Відповідні зміни в чинному законодавстві, згідно яких тільки професійні адвокати мають право здійснювати захист прав та законних інтересів громадян, викликали неоднозначну реакцію як серед правників, так і серед пересічних громадян.

Прихильники відповідних змін наголошують, що це в першу чергу позначиться позитивно на якості послуг правового захисту в судах. До того ж буде припинено діяльність тих юристів, які надавали по-суті адвокатські послуги без належного посвідчення, але на підприємницьких засадах, чим негативно впливали на якість цих послуг та штучно зменшували їх вартість.

«Протилежна точку зору полягає в тому, що такі зміни лобіюються представниками адвокатури, які, захищаючи свій вузькокорпоративний

інтерес, не зважають на інтереси інших самозайнятих фахівців у галузі права, а також на інтереси правозахисних громадських організацій та профспілок. Крім того, такі зміни означатимуть обмеження конституційного права людини на вільний вибір представника» [4].

Вказані зміни безпосередньо торкнулися і сфери публічного управління. Зокрема, представництво органів державної влади та органів місцевого самоврядування у судах здійснюється виключно прокурорами або адвокатами з 1 січня 2020 р. І в цій частині зміни викликали неоднозначну реакцію, про що свідчить навіть електронна петиція, автор якої Фурманов О. В. висловив ряд зауважень та пропозицій, які не знайшли підтримки громадян (петиція набрала лише 18 голосів з 25 000 необхідних) [5]. Тим не менше, органи державної влади та органи місцевого самоврядування повинні суттєво оновити організацію своєї діяльності в рамках відповідних змін, адже у разі розгляду спірних питань в суді інтереси публічних установ мають захищати адвокати, а не юридичні консультанти цих же установ, що вимагає додаткового фінансування, своєчасного звернення до відповідного адвоката тощо.

Але такі зміни, які безперечно вимагатимуть значних додаткових зусиль, дозволять як органам публічного управління, так і суспільству в цілому перейти до більш якісних послуг фахових правозахисників.

Список використаних джерел

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI; діє в редакції 03.07.2020. *Верховна Рада України. Законодавство України: інформаційно-пошукова система*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#top> (дата звернення: 01.10.2020 р.).

2. Бакаянова Н. М. Функціональні та організаційні основи

адвокатури в Україні : дис. док. юр. наук : 12.00.01 / НУ «Одеська юридична академія». Одеса, 2017. 487 с.

3. Фляжнікова Я. В. Чи торкнулась адвокатська монополія господарського процесу? *Право і суспільство*. 2018. № 5. Частина 2. С. 62-67.

4. Пашковська Т. Адвокатська монополія: юристи розділилися... *Юридична газета online*. 2015. 7 грудня. URL: <http://yur-gazeta.com/publications/events/advokatska-monopoliya-yuristi-rozdililisya.html> (дата звернення: 01.10.2020 р.).

5. Представництво інтересів органів державної влади та органів місцевого самоврядування в судах юристом, юрисконсультантом, який перебуває у трудових відносинах з зазначеними органами : Петиція №22/046586-еп. *Електронні петиції. Офіційне інтернет-представництво Президента України*. URL: <https://petition.president.gov.ua/petition/46586> (дата звернення: 01.10.2020 р.).